Lieta Nr.A42722109
Nr.A00375-11/14

SPRIEDUMS
Latvijas Tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 20.janvārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L. Hāzenfuse,

piedaloties pieteicējas *E.G.* pārstāvei *I.M.*,
atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei *J.Š.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *E.G.* pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2009.gada 9.februāra lēmuma Nr. 19/2/3157 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) ģenerāldirektora 2009.gada 9.februāra lēmumu Nr.19/2/3157 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts VID Rīgas muitas reģionālās iestādes direktora vietnieka 2008.gada 9.decembra lēmums Nr.F08/BJ-000941.

[1.1] Lēmumā konstatēts, ka 2008.gada 9.novembrī lidostā „Rīga" ar reisu Nr.TK-1757 no Stambulas (Turcija) ielidoja Krievijas pilsone *E.G.*, kura Latvijas Republikas robežu šķērsoja pa „zaļo koridoru", apliecinot, ka viņai bagāžā nav deklarējamu mantu vai mantu, kuru pārvietošana pāri robežai ir aizliegta vai ierobežota. Veicot *E.G.* bagāžas pārbaudi, konstatēts, ka tajā atrodas jauni apģērbi un galantērijas preces par kopējo vērtību USD 1030 (Ls 563,41 jeb EUR 801,66), kas pārsniedz 1983.gadu 28.marta Padomes Regulas (EEK) Nr.918/83 (turpmāk – Regula Nr.918/83) 47.pantā noteikto ar muitas maksājumiem neapliekamo normu.

[1.2] Nedeklarētās preces tika aizturētas saskaņā ar 2008.gada 9.novembra mantu un dokumentu apskates un izņemšanas protokolu, jo *E.G.* darbībās, nedeklarējot ievesto preci, tika konstatēts administratīvā pārkāpuma pazīmes, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 201.^{12} pantā. VID Rīgas reģionālās iestādes amatpersona 2008.gada 9.novembrī saskaņā ar LAPK 246.pantu sastādīja protokolu Nr.BJ000941 par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

[1.3] 2008.gada 9.decembrī VID Rīgas muitas reģionālās iestādes direktora vietnieks pieņēma lēmumu Nr.F08/BJ-000941, ar kuru *E.G.* pēc LAPK 201.^{12} panta uzlika naudas sodu Ls 50 apmērā, nolemjot atgriezt pārkāpējai 8 vienības no aizturētajām precēm kopējā vērtībā Ls 109,46, taču izņemtās preces, kas pārsniedz Regulas Nr.918/83 47.pantā noteikto ar muitas maksājumiem neapliekamo normu (28 vienības Ls 454,11 kopējā vērtībā), nolēma konfiscēt.

[1.4] Analizējot 2008.gada 9.novembra lidostas video novērošanas kameru ierakstus, konstatējams, ka reisa Nr.TK-1757 pasažieru ierašanās laikā terminālā Nr.2 „sarkanais koridors" ir bijis norobežots ar lentu, kas gan nav traucējis daļai no konkrētā reisa pasažieriem doties garām norobežojošai lentai pa „sarkano koridoru" un veikt nepieciešamās muitas formalitātes (preču deklarēšanu). Bez tam pie „sarkanā koridora" pasažieru ierašanās laikā ir stāvējusi muitas amatpersona, pie kuras personas bija tiesīgas vērsties saistībā ar neskaidrībām preču deklarēšanas jautājumos. Tādējādi *E.G.* arguments par preču deklarēšanas neiespējamību „sarkanā koridora" nepieejamības dēļ ir noraidāms kā nepamatots, jo no lietas materiāliem nav konstatējams, ka *E.G.* būtu izrādījusi vēlmi un gribu ievedamās preces deklarēt pirms Latvijas Republikas muitas robežas šķērsošanas.

[1.5] Preču muitas vērtība noteikta un 2008.gada 9.novembra mantu un dokumentu apskates un izņemšanas protokolā fiksēta, pamatojoties uz *E.G.* mutiski deklarētajiem datiem,

kurus *E.G.* pirms to paziņošanas muitas amatpersonām apspriedusi kopā ar savu ceļa biedreni un kurus muitas amatpersona pārbaudījusi un salīdzinājusi ar interneta vidē publiski pieejamām ziņām par attiecīgo preču vērtību.

[1.6] Kā izriet no lietas materiālos norādītā, muitas amatpersonu veiktās darbības konkrētajā administratīvajā pārkāpuma lietā *E.G.* bija saprotamas, ko apliecina gan *E.G.* paraksti uz lietā sastādītajiem dokumentiem, gan administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētais, ka *E.G.* ir iepazīstināta ar protokola tekstu un tas viņai ir saprotams. Turklāt arī izskatāmā iesnieguma iesniedzēja apstiprina, ka muitas amatpersonas ar *E.G.* kontaktējušās, izmantojot viņai saprotamo krievu valodu. No lietas materiāliem nav konstatējams, ka *E.G.* būtu izteikusi vēlēšanos izmantot tiesības uz tulka pakalpojumiem, kā arī iesniegumā nav norādīts, ka *E.G.* būtu izteikusi lūgumu par tulka pieaicināšanas nepieciešamību, bet tas ticis ignorēts.

[2] 2009.gada 13.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *E.G.* pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Šaubu gadījumā, par to vai persona ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, šaubas ir jātulko par labu personai.

Attiecībā uz pieteicēju tika ignorēts Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 5.pantā noteiktais personas tiesību ievērošanas princips, 7.pantā noteiktais tiesiskuma princips, 8.pantā noteiktais tiesību normu saprātīgas piemērošanas princips, 12.pantā ietvertais demokrātiskās iekārtas princips, 13.pantā noteiktais samērīguma princips, 10.pantā noteiktais tiesiskās paļāvības princips un objektīvās izmeklēšanas princips.

[2.2] Pieņemot Lēmumu, netika ņemts vērā LAPK 237.pantā minētais pienākums vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot lietas apstākļus.

Netika ņemts vērā apstāklis, ka lidostā „Rīga" muitas kontroles zonas „sarkanais koridors" bija ciet. Tas bija aizlikts ar galdiem un vienīgā iespēja bija iziet pa „zaļo koridoru". Tāpat netika noskaidrots, ka ielidošanas terminālā nebija informācijas „lapiņas" angļu un krievu valodā, kas pieteicējai liktu saprast muitas kontroles zonas šķērsošanas veidu.

[2.3] Nav saprotama mantu cenas noteikšanas kārtība. Apgalvojums, ka pati pieteicēja cenas nosauca, ir nepamatots, jo pieteicēja vispār nesaprata pret sevi vērsto procesu, kā arī nenosauca nekādas cenas. Apstrīdēšanas stadijā iestāde nepārbaudīja un nenoskaidroja preču vērtību un pamatojās uz nepārbaudītiem faktiem.

[2.4] Lietā nav atrodami pierādījumi, ka pieteicējas darbībās ir konstatējams administratīvā pārkāpuma – kontrabandas sastāvs, jo nav objekta (valsts finansiālās intereses), objektīvās puses (aktīvas darbības, kas izdarītas, apejot normatīvajā aktā noteikto kārtību) un subjektīvās puses (ar nodomu izdarīts pārkāpums).

[2.5] Lietā nav pierādījumu, ka pieteicējas mantu cena pārsniedz 175 EUR, ka pieteicējai bija nodoms nedeklarēt mantas. „Sarkanais koridors" bija ciet un informācijas par muitas kontroles zonas šķērsošanu nebija. Lietā prettiesiski noteikta mantu cena, tā noteikta, balstoties uz VID amatpersonu pieņēmumiem.

[2.6] Administratīvās lietvedības laikā pieteicēja prettiesiski tika aizturēta un atradās VID Rīgas muitas reģiona iestādes telpās. Nav skaidrs fakts, kādēļ administratīvajā materiālā nav pieteicējas aizturēšanas protokola par tās aizturēšanu, ja muitas amatpersonas to pārbaudīja no 14.20 līdz 18.00. LAPK 255.pants nosaka, ka administratīvajā kārtā var aizturēt ne ilgāk par trim stundām, taču pieteicēja tika prettiesiski noturēta trīs stundas un četrdesmit minūtes, pārkāpjot atļauto aizturēšanas termiņu par četrdesmit minūtēm.

[2.7] Minētās aizturēšanas laikā tika pārkāpta LAPK 260.panta ceturtā daļa. Aizturot un veicot procesuālās darbības VID Rīgas muitas reģiona iestādes amatpersonas runāja gan krievu, gan latviešu valodā, bet beigās tikai latviešu valodā. Kad tika runāts latviešu valodā, pieteicēja neko nesaprata, bet tulks viņai netika nodrošināts, kaut arī pieteicēja to lūdza. Pieteicēja nesaprata lietas apstākļus un viņai inkriminētā pārkāpuma būtību.

[2.8] Pieņemot Lēmumu, tika ignorēts LAPK 272.pants. Pieņemot Lēmumu, netika noskaidrots neviens apstāklis. Netika pieprasīts videoieraksts no lidostas „Rīga", kas ļautu izsecināt pieteicējas nodomu un cēloni iet pa muitas kontroles zonu „zaļo koridoru". Tāpat VID

nekonstatēja, kādas tiesību normas un kādā redakcijā ir attiecināmas uz pieteicējas administratīvā pārkāpuma lietu.

[2.9] Uz administratīvās lietas izskatīšanas dienu 2008.gada 9.decembri stājās spēkā Padomes Regulas (EK) Nr.274/2008.gada 17.marts) un Padomes Direktīvas 2007/74/EK (2007.gada 20.decembris) normas, kas pieteicējai ir labvēlīgākas par normām, kas bija spēkā līdz 2008.gada 1.decembrim.

[3] 2009.gada 16.aprīlī tiesā saņemtajā paskaidrojumā VID pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu.

[4] Pieteicējas pārstāve tiesas sēdē pieteikumu uzturēja uz tajā norādīto argumentu pamata.

[5] Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina.

Motīvu daļa

[6] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus un tiesas sēdē procesa dalībnieku izteikto argumentu pamatotību, tiesa secina, ka pieteicējas pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[7] No lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk minētos apstākļus.

[7.1] 2008.gada 9.novembrī pieteicēja ar reisu Nr.TK-1757 no Stambulas (Turcija) ielidoja lidostā „Rīga" un Latvijas Republikas robežu šķērsoja pa „zaļo koridoru", apliecinot, ka viņai bagāžā nav deklarējamu mantu vai mantu, kuru pārvietošana pāri robežai ir aizliegta vai ierobežota *(lietas 14.lapa).*

[7.2] 2008.gada 9.novembrī tika veikta pieteicējas mantu un bagāžas pārbaude, kā rezultātā VID Rīgas muitas reģionālā iestāde sastādīja muitas apskates aktu Nr. 1963 *(lietas 62.lapa).*

[7.3] 2008.gada 9.novembrī VID Rīgas muitas reģionālā iestāde Muitas noteikumu pārkāpumu novēršanas daļa sastādīja mantu un dokumentu apskates un izņemšanas protokolu administratīvā pārkāpuma lietā *(lietas 63. lapa).*

[7.4] 2008.gada 9.novembrī VID Rīgas muitas reģionālās iestādes Muitas noteikumu pārkāpumu novēršanas daļas amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BJ-000941 par to, ka pieteicēja ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 201.^{12} pantā *(lietas 59. – 61. lapa).*

[7.5] 2008.gada 9.novembrī pieteicēja sniedza paskaidrojumu *(lietas 69.lapa).*

[7.6] 2008.gada 9.decembrī VID Rīgas muitas reģionālās iestādes direktora vietnieks pieņēma lēmumu Nr.F08/BJ-000941, ar kuru nolēma pieteicēju saukt pie administratīvās atbildības par pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 201.^{12} pantā, uzliekot pieteicējai naudas sodu Ls 50 apmērā *(lietas 55. – 58. lapa).*

[7.7] Ar Lēmumu atstāts negrozīts VID Rīgas muitas reģionālās iestādes direktora vietnieka 2008.gada 9.decembra lēmumu Nr.F08/BJ-000941 *(lietas 14. – 21. lapa).*

Lēmums, kas pieteicējai ir nelabvēlīgs administratīvs akts, pamatots ar Eiropas Savienības Padomes Regulas Nr.2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (turpmāk – Regula Nr.2913/92) 59.panta pirmo punktu, 4.panta 17.punktu, 18.punktu, Regulas Nr.918/83 47.pantu, Eiropas Komisijas 1993.gada 2.jūlija Regulas (EEK) Nr.2454/93 (turpmāk – Regula Nr.2454/93) 230.pantu, 234.panta 2.punktu, LAPK 201.^{12} pantu.

[8] LAPK 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

LAPK 201.^{12} pants citastarp noteic, ka par muitošanai pakļauto preču ievešanu Latvijas Republikas muitas teritorijā, šīs preces nedeklarējot, uzliek naudas sodu fiziskajām personām no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, konfiscējot šīs preces.

Tādējādi no minētajām tiesību normām izriet secinājums, ka, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par LAPK 201.^{12} pantā paredzēta administratīvā pārkāpuma

izdarīšanu, ir nepieciešams konstatēt faktu, ka persona Latvijas Republikas muitas teritorijā ieved muitošanai pakļautas preces, tās nedeklarējot.

[9] Kā pamatoti atbildētājs norādījis pārsūdzētajā Lēmumā, Regulas 2913/92 59.panta 1.punkts nosaka, ka visām precēm, kuras nodod kādā muitas procedūrā, ir jābūt deklarētām šai muitas procedūrai. Savukārt Regulas Nr.918/83 47.pants dod tiesības ceļotājam, kas iebrauc Eiropas Savienības teritorijā, nemaksājot muitas nodokli, ievest preces, ja to kopējā vērtība nepārsniedz EUR 175.

Pieteicēja 2008.gada 9.novembrī vēlējās ievest Latvijas Republikas muitas teritorijā preces (apģērbu un galantērijas preces), kuru kopējā vērtība sastāda Ls 563,41 (EUR 801,66). Lai gan pieteicēja apgalvo, ka nav saprotama mantu cenas noteikšanas kārtība un apstrīdēšanas stadijā iestāde nepārbaudīja un nenoskaidroja preču vērtību un pamatojās uz nepārbaudītiem faktiem, tiesa no lietas materiāliem konstatē pretējo.

Proti, Lēmumā norādīts, ka preču muitas vērtība noteikta un 2008.gada 9.novembra mantu un dokumentu apskates un izņemšanas protokolā fiksēta, pamatojoties uz *E.G.* mutiski deklarētajiem datiem, kurus *E.G.* pirms to paziņošanas muitas amatpersonām apspriedusi kopā ar savu ceļa biedreni un kurus muitas amatpersona pārbaudījusi un salīdzinājusi ar interneta vidē publiski pieejamām ziņām par attiecīgo preču vērtību. Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve nenoliedza, ka pieteicēja un viņas līdzbraucēja apsprieda cenas, taču nevarēja apgalvot, ka preču vērtība ir ierakstīta tāda, kādu to nosaukusi pieteicēja.

Tiesa norāda, ka lietā nav ziņu par lidostas „Rīga" vai VID amatpersonu ieinteresētību nepatiesas informācijas atspoguļošanā un pieteicējas sodīšanā. Arī ne pieteicēja, ne pieteicējas pārstāve uz šādiem faktiem norādījušas netika. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt Lēmumā norādīto, ka preču kopējā vērtība noteikta, pamatojoties uz *E.G.* mutiski deklarētajiem datiem.

Bez tam pieteicēja pati ir apliecinājusi ievesto preču muitas vērtību, par ko liecina viņas paraksts administratīvā pārkāpuma protokolā *(lietas 61.lapa).* Protokolā norādīts, ka pieteicējas bagāžā atradās preces par kopējo summu Ls 563,41 Ls (EUR 801,66) apmērā, kā arī fakts, ka pieteicēja ar protokola tekstu iepazīstināta un teksts viņai saprotams.

Ņemot vērā minēto, tiesai nav šaubu par ievesto preču kopējo vērtību. Tas nozīmē, ka pieteicēja Latvijas Republikas muitas teritorijā vēlējās ievest preces, kuru vērtība vairākkārt pārsniedza Regulas Nr.918/83 47.pantā noteikto Eiropas Savienības teritorijā ievedamo preču vērtības limitu. Līdz ar to preces (apģērbu un galantērijas preces) Ls 563,41 (EUR 801,66) vērtībā, ko pieteicēja vēlējās no Turcijas ievest Latvijas Republikas muitas teritorijā, bija jādeklarē.

[10] Tiesa norāda, ka LAPK 201.^{12} pantā paredzēto administratīvā pārkāpuma sastāvu veido muitošanai pakļautu preču ievešana Latvijas Republikas muitas teritorijā, preces nedeklarējot. Tas nozīmē, ka lai konstatētu pārkāpumu, ir jākonstatē tiesību normā minētās darbības - muitošanai pakļautu preču ievešana Latvijas Republikas muitas teritorijā, preces nedeklarējot, turklāt nav svarīgi, vai persona minēto administratīvo pārkāpumu ir izdarījusi tīši vai aiz neuzmanības. Tādējādi, lai pārkāpēju varētu atbrīvot no administratīvās atbildības, pārkāpuma iemesliem būtu jābūt tādiem, kurus pārkāpējam objektīvi nav bijis iespējams novērst.

[11] Lietā nepastāv strīds par to, ka pēc ielidošanas lidostā „Rīga" pieteicēja šķērsoja robežu pa „zaļo koridoru", kaut gan bagāžas pārbaudes laikā tika konstatēts (muitas apskates akts Nr. 1963), ka pieteicējas bagāžā atrodas 12 sieviešu džinsi, gabalā USD 25 gabalā, kopā USD 300; 4 sieviešu džinsi Miss me, USD 25 gabalā, kopā USD 100; 3 sieviešu džinsi Gucci, USD 25 gabalā, kopā 75 USD; 3 sieviešu džinsi Versace, USD 25 gabalā, kopā USD 75; 6 sieviešu džinsi Iceberg, USD 25 gabalā, kopā USD 150; 6 sieviešu džinsi Desguuared, USD 25 gabalā, kopā USD 150; 2 sieviešu somas Cocinelle, USD 90 gabalā, kopā USD 180. Preču kopējā vērtība sastādīja 1030 USD, kas ir Ls 563,41.

2008.gada 9.novembra paskaidrojumā, kas sniegts īsi pēc konstatētā pārkāpuma, pieteicēja paskaidrojusi, ka nav zinājusi, ka Rīgā var ievest preces tikai noteiktas summas apmērā, tāpēc neko nav deklarējusi *(lietas 97.lapa).* No minētā izriet, ka pieteicējai nezināšanas dēļ pat nav bijis nodoma ievestās preces deklarēt.

Lietas izskatīšanas laikā VID Rīgas muitas reģionālajā iestādē pieteicēja paskaidroja, ka gājusi pa „zaļo koridoru", jo tur gāja visi. Preci gribējusi nodeklarēt tranzītā, kā arī savu vainu atzīst *(lietas 56.-57.lapa).* Savukārt pieteikumā tiesai pieteicējas pilnvarotā pārstāve norāda, ka „sarkanais koridors" bija ciet, tas bija aizlikts ar galdiem un vienīgā iespēja iziet bija caur „zaļo koridoru" *(lietas 7.lapa).*

Izvērtējot pieteicējas rakstveida paskaidrojumā, lietas izskatīšanas laikā un pieteikumā minētos apsvērumus, kas bija par iemeslu preču nedeklarēšanai, tiesa secina, ka tie būtiski atšķiras. Tāpat tiesa konstatē, ka šie iemesli katrā no iepriekš minētajiem gadījumiem ne tikai atšķiras, bet pat nonāk būtiskās pretrunās. Proti, no pieteicējas rakstveida paskaidrojuma izriet, ka pieteicējai pat nav bijis nodoma ievestās preces deklarēt, savukārt jau vēlāk tiek minēti dažādi iemesli, kā rezultātā nav bijis iespējams preces deklarēt. Līdz ar to tiesai nav šaubu, ka pieteicējai bija zināms, ka preci ir jādeklarē. Ja arī pieņem, ka viņai nebija zināms, kā to darīt, ko darīt pie apstākļiem, ja „sarkanais koridors" ir ciet, nekas neliecina, ka viņa šo jautājumu būtu mēģinājusi noskaidrot no lidostas vai muitas darbiniekiem. Līdz ar to tiesas ieskatā pieteicējai ir bijusi iespēja izvairīties no pārkāpuma izdarīšanas. Tajā pat laikā ar savām darbībām, un konkrēti, ar ienākšanu „zaļajā joslā", pieteicēja jau deklarēja, ka deklarējamo preču viņai nav. Tādējādi arī neuzmanības gadījumā ikvienai personai ir jārēķinās, ka iestāsies LAPK 201.[12] paredzētā administratīvā atbildība, ja persona ieved muitošanai pakļautas preces Latvijas Republikas muitas teritorijā, tās nedeklarējot.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka ar minētajām darbībām pieteicēja ir izdarījusi LAPK 201.[12] pantā paredzētu administratīvo pārkāpumu, proti, pieteicēja Latvijas Republikas muitas teritorijā ievedusi muitošanai pakļautas preces, tās nedeklarējot.

[12] Lai gan pieteikumā norādīts, ka pieteicējai netika nodrošinātas tiesības izmantot tulka pakalpojumus, pieteicēja nesaprata lietas apstākļus un viņai inkriminētā pārkāpuma būtību, tiesa no lietas materiāliem konstatē pretējo. Proti, pieteicējas paraksts administratīvā pārkāpuma protokolā *(skat. šī sprieduma [9] punktu*) un lidostā „Rīga" paskaidrojumā minētais apliecina, ka pieteicējai bija saprotamas muitas amatpersonu veiktās darbības konkrētajā administratīvā pārkāpuma lietā un viņai inkriminētā pārkāpuma saturs.

[13] LAPK 255.panta piektā daļa noteic, ka personai, kura izdarījusi muitas noteikumu pārkāpumu muitas kontroles veikšanas laikā, administratīvās aizturēšanas laiku skaita no muitas kontroles pabeigšanas brīža. No šīs tiesību normas nepārprotami izriet, ka muitas kontroles darbības, veicot padziļinātu fizisko muitošanai pakļaujamo preču kontroli, nav uzskatāmas par personas administratīvo aizturēšanu. Līdz ar to tiesai nav pamata vērtēt pieteicējas argumentus attiecībā uz administratīvās aizturēšanas termiņa pārkāpumiem.

[14] Saskaņā ar Padomes 2008.gada 17.marta Regulas (EK) Nr.274//2008 1.panta pirmās daļas 4.punkta un Padomes 2007.gada 20.decembra Direktīvas 2007/74/EEK 7.panta pirmo daļu atbrīvojums no muitas maksājumiem noteikts EUR 430 apmērā, proti, noteikts labvēlīgāks tiesiskais regulējums attiecībā uz summu, no kuras nav maksājams muitas nodoklis, ievedot preces Eiropas savienības teritorijā.

Ņemot vērā minēto, pieteicēja uzskata, ka Lēmuma pieņemšanas brīdī pieteicējai bija piemērojami šie labvēlīgākie nosacījumi. Tāpat pieteicēja norāda, ka saskaņā ar LAPK 8.panta otro daļu aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks.

[14.1] LAPK 8.panta pirmā daļa noteic, ka persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā. Saskaņā ar minētās tiesību normas otro daļu aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks.

Tiesa nekonstatē, ka LAPK 201.[12] pantā būtu izdarīti grozījumi, ar kuriem tiktu mīkstināta atbildība par LAPK 201.[12] pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[14.2] Publiskajās tiesībās tiesību normām ir tūlītējs spēks, proti, ilgstošu vai secīgi laikā izkaisītu faktisko apstākļu gadījumā jaunā tiesību norma parasti ir piemērojama tiem apstākļiem, kas radušies pirms, bet turpinās pēc jaunās tiesību normas spēkā stāšanās. Konkrētajā gadījumā

faktisko apstākļu kopums lietā norisinājās ierobežotā laika posmā, proti, 2008.gada 9.novembrī, bet neturpinājās uz pārsūdzētā Lēmuma pieņemšanas dienu. Tas nozīmē, ka Valsts ieņēmumu dienestam bija jāpiemēro tā tiesību norma, kas bija spēkā 2008.gada 9.novembrī, proti, Regulas Nr.918/83 47.pants, kas bija spēkā līdz 2008.gada 30.novembrim.

Tiesa arī norāda, ka 2008.gada 17.marta Regula (EK) Nr.274//2008 Padomes 2007.gada 20.decembra Direktīvas 2007/74/EEK nav uzskatāmas par aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem LAPK 8.panta otrās daļas izpratnē.

[15] LAPK 201.^{12} panta sankcija paredz pārkāpējam piemērot naudas sodu - fiziskajām personām no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, [..], konfiscējot šīs preces vai citas vērtības *(redakcijā pārkāpuma izdarīšanas brīdī).*

Pieteicējai ir piemērots 50 latu naudas sods un 2008.gada 9.novembra mantu un dokumentu apskates un izņemšanas protokolā norādīto preču, kas pārsniedz noteikto ar muitas maksājumiem neapliekamo normu, konfiskācija, tātad minimālais iespējamais sods. Līdz ar to nav nepieciešamības izvērtēt apstākļus, kas saskaņā ar LAPK 32.pantu jāņem vērā, nosakot piemērojamo sodu. Tā kā valsts saimnieciskajām interesēm ar konkrēto pārkāpumu ir nodarīts reāls kaitējums, tad nav pamata konkrēto pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu saskaņā ar LAPK 21.pantu.

[16] Balstoties uz visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem, tiesa APL principu pārkāpumus nekonstatē. Tiesa secina, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks un pamatots, tādēļ atstājams negrozīts, bet pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz APL 246. – 251.pantu, 289. – 291.pantu, LAPK 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

1. ***noraidīt*** *E.G.* pieteikumu.

2. ***Atstāt negrozītu*** VID ģenerāldirektora 2009.gada 9.februāra lēmumu Nr. 19/2/3157.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese L.Hāzenfuse